

143

U S T A W A

z dnia 22 marca 1951 r.

o zmianie przepisów o reformie bankowej.

Art. 1. W dekreście z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 3 wyrazy „spółdzielnie kredytowe“ zastępuje się wyrazami „gminne kasy spółdzielcze“;
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:
„Art. 2. Banki i gminne kasy spółdzielcze podlegają Ministrowi Finansów.“;
- 3) art. 3 skreśla się,

4) w rozdziale II po nagłówku tytułu „1. Banki państwowe“ dodaje się nowy art. 3 w brzmieniu:
„Art. 3. 1. Banki państwowe posiadają osobowość prawną i mają prawo używania pieczęci z godłem państwowym.

2. Banki państwowe działają na zasadach rozrachunku gospodarczego.

3. Rada Ministrów określa zasady systemu finansowego banków państwowych.“

5) art. 4 otrzymuje brzmienie:
„Art. 4. 1. Naczelny Bank Polski jest centralnym bankiem państwowym, powołanym do regulowania obiegu pieniężnego i kredytu oraz do przeprowadzania rozrachunku pieniężnego w obrotach krajowych i zagranicznych.

2. Narodowy Bank Polski spełnia w szczególności następujące zadania:

- 1) sporządza plan kasowy i kredytowy dla gospodarki narodowej, plan obrotów płatniczych z zagranicą oraz planowy i sprawozdawczy bilans płatniczy, jak również inne plany, złożone przez Ministra Finansów,
- 2) wykonuje plany w zakresie własnej działalności oraz kontroluje wykonanie planów przez inne banki i jednostki gospodarcze,
- 3) emituje w ramach planu kasowego znaki pieniężne, będące prawnym środkiem płatniczym,
- 4) gromadzi wszystkie wolne środki pieniężne gospodarki narodowej,
- 5) finansuje w ramach planu kredytowego gospodarkę narodową przez:
 - a) udzielanie bezpośrednio kredytów obrotowych jednostkom gospodarczym,

- b) udzielanie kredytów innym bankom,
- 6) kontroluje gospodarkę jednostek gospodarczych, których finansowanie należy do zakresu jego działania oraz innych jednostek gospodarczych, których kontrolę Narodowemu Bankowi Polskiemu przekazuje Minister Finansów,
- 7) wykonuje obsługę kasową budżetu Państwa (budżetu centralnego i budżetów terenowych) oraz współdziała w kontroli wykonania budżetu,
- 8) czuwa nad przestrzeganiem zasad rozrachunku gospodarczego,
- 9) organizuje i przeprowadza rozliczenia między przedsiębiorstwami, instytucjami i organizacjami,
- 10) czuwa nad realizowaniem i rozwijaniem obrotu bezgotówkowego,
- 11) przeprowadza rozliczenia z zagranicą i finansuje handel zagraniczny,
- 12) wykonuje inne zadania, poruczone przez Ministra Finansów.“
- 6) w nagłówku podtytułu „B“ wyrazy „Bank Inwestycyjny“ zastępuje się wyrazami „Inne banki“,
- 7) art. 5 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 5. Powołuje się do życia:
- 1) **B a n k I n w e s t y c y j n y**, którego zadaniem jest:
 - a) finansowanie inwestycji, z wyjątkiem tych inwestycji, do których finansowania powołane są inne banki,
 - b) kontrola finansowa i techniczna wykonywania inwestycji, finansowanych przez bank,
 - c) finansowanie i kontrola przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego w zakresie inwestycji finansowanych przez bank,
 - 2) **B a n k R o l n y**, którego zadaniem jest:
 - a) finansowanie rolnictwa w zakresie inwestycji i kredytów obrotowych oraz kontrola gospodarki finansowej rolnictwa,
 - b) kontrola finansowa i techniczna wykonywania inwestycji, finansowanych przez bank,
 - c) finansowanie i kontrola przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego w zakresie inwestycji, finansowanych przez bank,

3) **Bank Komunalny**, którego zadaniem jest:

- a) finansowanie i kontrola finansowa gospodarki eksploatacyjnej w dziedzinie gospodarki komunalnej w zakresie, ustalonym przez Ministra Finansów,
- b) finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów w dziedzinie gospodarki komunalnej,
- c) kontrola finansowa i techniczna wykonywania inwestycji i kapitalnych remontów, finansowanych przez bank,
- d) finansowanie i kontrola przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego w zakresie inwestycji, finansowanych przez bank,

4) **Powszechną Kasę Oszczędności** i jako centralną instytucję oszczędnościową, której zadaniem jest:

- a) gromadzenie indywidualnych oszczędności pieniężnych,
- b) wykonywanie czynności, związanych z obrotem przekazowo-czekowym w kraju.

8) podtytuł „C. Inne banki“ oraz art. 6 skreśla się,

9) nagłówek podtytułu „D.“ otrzymuje brzmienie: „C. Przepisy wspólne, dotyczące banków państwowych.“,

10) w art. 8:

- a) w pkt 1 po wyrazie „oddziałów“ skreśla się wyrazy „i agentur“,
- b) skreśla się pkt 2 oraz w pkt 4 wyrazy „i powoływania oraz odwoływania pełnomocników“, pkt 3, 4 i 5 otrzymują kolejną numerację 2, 3 i 4,

11) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Na czele każdego z banków stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością banku i jest za nią odpowiedzialny. Dyrektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Ministra Finansów. Zastępcę i zastępców dyrektora powołuje i odwołuje Minister Finansów na wniosek dyrektora.“,

12) w art. 10:

- a) ust. 1 skreśla się,
- b) w ust. 2 skreśla się cyfrę 2,

13) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. Dyrektor i jego zastępcy pobierają z funduszy banku wynagrodzenie w wysokości, ustalonej przez Ministra Finansów.“,

14) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. 1. Dyrektor i jego zastępcy nie mogą być jednocześnie:

- 1) pracownikami państwowymi,
- 2) pracownikami przedsiębiorstw.

2. W przypadkach wyjątkowych Minister Finansów może wyrazić zgodę na łączenie stanowiska dyrektora lub jego zastępców ze stanowiskiem pracownika państwowego.“,

15) art. 13 skreśla się,

16) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Do składania w imieniu banku oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy i ustanowieni pełnomocnicy. Pełnomocnicy działają w granicach umocowania.

3. Pełnomocników ustanawia i odwołuje oraz ustala granice ich umocowania dyrektor.

4. Lista wszystkich upoważnionych osób z oznaczeniem granic ich umocowania oraz wzorami ich podpisów powinna znajdować się w lokalu banku i być każdemu dostępna. Wyciągi z tej listy powinny być umiesz-

czony w lokalach oddziału banku w miejscu, przeznaczonym dla załatwiania interesantów. Listę i wyciągi z niej podpisuje dyrektor lub jego zastępcy.“,

17) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. 1. Księgi banków, wyciągi z tych ksiąg, podpisane przez banki i zaopatrzone w pieczęć banku oraz wszelkie w ten sam sposób wystawione na piśmie oświadczenia, zawierające zobowiązanie, zwolnienie od zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności, mają moc prawną dokumentów publicznych.

2. Wyciągi z ksiąg banków oraz inne dokumenty, stwierdzające zobowiązania wobec banków i zaopatrzone w oświadczenie banku, że oparte na nich roszczenia są wymagalne, mają moc prawną wykonalnych tytułów egzekucyjnych, bez potrzeby uzyskiwania sądowych klauzul wykonalności. Egzekucja należności, stwierdzonych tymi dokumentami, odbywa się według wyboru banku, bądź w trybie, przepisany w kodeksie postępowania cywilnego, bądź w trybie egzekucji administracyjnej.

3. Bank nie może korzystać z uprawnień, określonych w ust. 2, dla dochodzenia roszczeń przeciw jednostkom, których spory z bankiem należą do właściwości państwowego arbitrażu gospodarczego.

4. Przepisy artykułu niniejszego mają zastosowanie również do Narodowego Banku Polskiego.“,

18) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. Banki państwowe podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorstw państwowych.“,

19) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. Minister Finansów może zlecać bankom wykonywanie czynności bankowych nie przewidzianych w niniejszym dekreście lub w statutach oraz powierzać im administrację wszelkiego rodzaju funduszy, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.“,

20) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego przydziela bankom państwowym środki, potrzebne do wykonania ich zadań. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych środki te mogą być powiększane lub zmniejszane.“,

21) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Spośród istniejących banków w formie spółek akcyjnych wykonywać czynności bankowe mogą wyłącznie:

- 1) **Bank Handlowy w Warszawie S.A.** w zakresie obrotów z zagranicą, ustalonym przez Ministra Finansów,
- 2) **Bank Polski Kasa Opieki S.A.** w zakresie, który ustala Minister Finansów.“,

22) po art. 20 nagłówek podtytułu „3“ otrzymuje brzmienie: „3. Gminne kasy spółdzielcze.“,

23) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Gminne kasy spółdzielcze powołane są do finansowej obsługi potrzeb rolników na terenie jednej lub kilku gmin i stanowią organ pomocniczy Banku Rolnego.

2. Bank Rolny jest centralą organizacyjną, finansową i rewizyjną gminnych kas spółdzielczych. Uprawnienia i obowiązki Banku Rolnego, jako centrali gminnych kas spółdzielczych, określa Minister Finansów w drodze zarządzenia.“,

24) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Art. 22. Gminne kasy spółdzielcze podlegają przepisom o spółdzielniach, jeżeli dekret niniejszy nie stanowi inaczej.“,

25) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Gminne kasy spółdzielcze działają

na podstawie statutu wzorcowego, ustalonego zarządzeniem Ministra Finansów po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielczego.

2. Ogólny plan rozmieszczenia gminnych kas spółdzielczych, sporządzony przez Bank Rolny, podlega zatwierdzeniu przez Ministra Finansów.

3. W ramach zatwierdzonego planu rozmieszczenia tworzenie gminnych kas spółdzielczych nastąpić może jedynie na podstawie zezwolenia Banku Rolnego. Zezwolenie to zastępuje oświadczenie o celowości, wymagane przez przepisy o spółdzielniach.

4. Minister Finansów może na wniosek Banku Rolnego, uzasadniony względami gospodarczymi, zarządzić połączenie dwóch lub więcej gminnych kas spółdzielczych, określając w zarządzeniu tryb i zasady połączenia.

26) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Przepisy art. 15 ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do gminnych kas spółdzielczych z tym, że dokumenty uwierzytelnia terenowo właściwy oddział Banku Rolnego.”

27) w art. 25 wyrazy „spółdzielni kredytowych” zastępuje się wyrazami „gminnych kas spółdzielczych”,

28) dotychczasowy rozdział III zastępuje się nowym rozdziałem w brzmieniu:

„Rozdział III. Przepisy dotyczące wkładów oszczędnościowych.

Art. 26. 1. Wkłady oszczędnościowe, złożone w Powszechnej Kasie Oszczędności wolne są od zajęcia zarówno sądowego, jak i administracyjnego do wysokości trzech tysięcy złotych, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Wkłady oszczędnościowe, złożone w Powszechnej Kasie Oszczędności, korzystają z bezpieczeństwa prawnego (pupilarnego).

3. Za zobowiązania Powszechnej Kasy Oszczędności z tytułu wkładów oszczędnościowych poręcza Państwo.

4. Powszechna Kasa Oszczędności uprawniona jest do wypłacania z wkładów oszczędnościowych kosztów pogrzebu wkładcy w wysokości, odpowiadającej zwyczajom miejscowym i stosunkom majątkowym zmarłego — osobie, która z książeczką oszczędnościową przedłoży akt zgonu wkładcy oraz rachunki, stwierdzające wysokość poniesionych wydatków.

5. Informacje, dotyczące wkładów oszczędnościowych, nie mogą być udzielane przez Powszechną Kasę Oszczędności, chyba że zażąda tego sąd lub prokurator w związku z toczącą się przeciwko wkładcy sprawą karną.”

29) w rozdziale IV nagłówek tytułu otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy o likwidacji dotychczasowych instytucji bankowych.”

30) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Istniejące w chwili ogłoszenia niniejszego dekretu przedsiębiorstwa bankowe państwowe i inne przedsiębiorstwa bankowe, Bank Polski, Bank Gospodarstwa Spółdzielczego, komunalne kasy oszczędności, Komunalny Związek Kredytowy w Poznaniu wraz z Komunalnym Bankiem Kredytowym w Poznaniu, Wojewódzki Bank Pożyczkowy w Poznaniu, gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe, kasy przezorności oraz wszelkie inne instytucje kredytowe:

- 1) przekażą instytucjom bankowym (art. 1) wskazanym przez Ministra Finansów, wszystkie swe agendy oraz aktywa i pasywa objęte rachunkiem „polskim”,
- 2) przekażą Państwu swe nieruchomości i ruchomości,

figuruje w rachunkach „starym” i „okupacyjnym” z tym, że wierzytelności, przysługujące z tego tytułu instytucjom przekazującym, wchodzi jako aktywa do ich rachunku „starego” bądź „okupacyjnego”;

3) przechodzą w stan likwidacji, która obejmie rachunki „stare” i „okupacyjne”;

b) po ust. 1 dodaje się nowy ustęp 1a w brzmieniu: „1a. Termin, sposób i warunki wykonania czynności, wymienionych w ust. 1, określi Minister Finansów.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą Narodowego Banku Polskiego, Banku Polska Kasa Opieki S.A. i Banku Handlowego w Warszawie S.A. Ponadto przepisy ust. 1 nie dotyczą przedsiębiorstw bankowych i instytucji kredytu długoterminowego, postawionych w stan likwidacji przed ogłoszeniem niniejszego dekretu.”;

d) w ust. 4 po wyrazach: „stała się dłużnikiem” dodaje się wyrazy: „Hipoteki te oraz poręczenia i prawa zastawu po spłacie przejętych kredytów nie wygasają, lecz pozostają nadal jako zabezpieczenie zobowiązań, wynikłych z tytułu innych kredytów, udzielonych przez instytucje przejmujące.”;

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Podstawę do dokonania w księgach wieczystych wpisu, stwierdzającego przejście na rzecz Państwa własności nieruchomości, przekazanej zgodnie z ust. 1 pkt 1 i 2, stanowi zarządzenie Ministra Finansów, wydane na podstawie ust. 1a. Od wniosków o wpis prawa własności nie będą pobierane żadne opłaty.”;

31) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. 1. O ile dekret niniejszy nie stanowi inaczej, do likwidacji, przewidzianej w art. 28 ust. 1 pkt 3, mają zastosowanie przepisy dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410).

2. Wierzytelności i zobowiązania pieniężne zostaną przyjęte do bilansu otwarcia likwidacji i listy wierzytelności według zasad, przewidzianych dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. o zaciąganiu nowych i określaniu wysokości nie umorzonych zobowiązań pieniężnych (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 332) oraz ustawą z dnia 28 października 1950 r. o zmianie systemu pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 459). Przepis art. 25 lit. d) dekretu z dnia 27 lipca 1949 r. o zaciąganiu nowych i określaniu wysokości nie umorzonych zobowiązań pieniężnych nie ma zastosowania.

3. Do zobowiązań długoterminowych, wynikających z emisji obligacji i listów zastawnych:

a) nie mają zastosowania przepisy art. 21 i 22 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych,

b) mają zastosowanie przepisy art. 19, 20, 28 i 29 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411).

4. Zobowiązania likwidowanych instytucji bankowych z tytułu emitowanych listów zastawnych lub obligacji, jak również z innych dokumentów na okaziciela, zostaną przyjęte na listę wierzytelności nawet bez pisemnego zgłoszenia wymienionych papierów i dokumentów na okaziciela, jeżeli figurują w wykazach sporządzonych w toku rejestracji, przeprowadzonej w myśl dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o rejestracji i umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela, emi-

określonych przed dniem 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 28, poz. 190).

5. Zobowiązania Pocztovej Kasy Oszczędności z tytułu wkładów (książeczek) oszczędnościowych, nie wymienionych w ust. 4 — zostaną przejęte na listę wierzytelności nawet bez pisemnego ich zgłoszenia, jeżeli zostały zarejestrowane w Pocztovej Kasie Oszczędności w czasie od dnia 9 maja 1945 r. do dnia 31 grudnia 1949 r.

6. Wierzytelności, nie zgłoszone w terminie, określonym w art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych — wyjąwszy przypadki, o których mowa w ust. 4 i 5 — nie będą zaspokojone.

7. Przy likwidacji Pocztovej Kasy Oszczędności uiszczenie należności, określonych w art. 25 pkt 7 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych nastąpi w ten sposób, że wierzytelności osób fizycznych z tytułu wkładów (książeczek) oszczędnościowych przysługiwać będzie pierwszeństwo w zaspokojeniu przed innymi wierzytelnościami, wymienionymi w powołanym art. 25 pkt 7.

32) art. 32 skreśla się,

33) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Stosunek pracy pracowników instytucji bankowych podlega przepisom ustawodawstwa pracy.

2. Umowy o prace pracowników, zatrudnionych w instytucjach, przekazujących agendy z mocy art. 28, wygasają z chwilą nawiązania z tymi pracownikami stosunku pracy przez instytucje przejmujące.

3. Umowy z pracownikami, którzy nie przeszli do pracy w instytucjach przejmujących, ulegają rozwiązaniu z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia.

4. Inne uprawnienia, wynikające z dotychczasowych umów, oraz uprawnienia emerytalne pracowników, wymienionych w ustępach poprzedzających, nie mogą być dochodzone. Sprawę tych uprawnień uregulują odrębne przepisy.”

34) w art. 34 ust. 1 skreśla się wyrazy „i sprawa uprawnień emerytalnych b. pracowników tych instytucji”.

35) po art. 35 dodaje się nowy podtytuł w brzmieniu: „2. Przepisy o likwidacji komunalnych kas oszczędności.

Art. 35a. Z dniem wejścia w życie dekretu niniejszego:

1) przestaje istnieć Związek Komunalnych Kas Oszczędności Rzeczypospolitej Polskiej, a prawa i obowiązki oraz majątek tego związku przechodzą na Narodowy Bank Polski,

2) komunalne kasy oszczędności zostają podporządkowane pod względem organizacyjnym, personalnym, finansowym i rewizyjnym Narodowemu Bankowi Polskiemu, a wszelkie uprawnienia, zastrzeżone dotychczasowymi przepisami związkowi założycielskim, radom i komisjom rewizyjnym — przechodzą na zarząd Narodowego Banku Polskiego; z chwilą objęcia obowiązków przez mianowanego dla komunalnej kasy oszczędności likwidatora przechodzą uprawnienia Narodowego Banku Polskiego bądź zarządu Narodowego Banku Polskiego na mianowanego likwidatora w zakresie, w jakim likwidacja się toczy; z chwilą całkowitego wykonania czynności, określonych w art. 28 ust. 1 pkt 1 i 2, uprawnienia Narodowego Banku Polskiego, bądź zarządu Narodowego Banku Polskiego wygasają.

Art. 35b. Ilekroć w obowiązujących przepisach o komunalnych kasach oszczędności użyte są wyrazy

„władza nadzorcza”, należy rozumieć, że władzą tą jest Minister Finansów.

Art. 35c. Do likwidacji komunalnych kas oszczędności nie mają zastosowania przepisy art. 30 ust. 3 pkt b) oraz ust. 5 i 7. Nadwyżki pozostałe w poszczególnych kasach po zaspokojeniu wierzytelności osób fizycznych z tytułu wkładów (książeczek) oszczędnościowych zostaną zarządzeniem Ministra Finansów przeznaczone na zaspokojenie analogicznych wierzytelności do tych kas, których masa likwidacyjna rachunków „starego” i „okupacyjnego” na to nie wystarcza. Dalszą nadwyżkę Minister Finansów przeznaczy na zaspokojenie pozostałych wierzytelności, wymienionych w art. 25 pkt 7 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych, następnie zaś na zaspokojenie wierzytelności, wymienionych w pkt 8 tego artykułu. Jeżeli po zaspokojeniu wierzytelności, wymienionych w pkt 7 i 8 art. 25 powołanego dekretu, pozostanie jeszcze nadwyżka, przechodzi ona na rzecz Państwa.”

36) po art. 35c dodaje się nowy nagłówek podtytułu w brzmieniu: „3. Przepisy o spółdzielniach kredytowych.”

37) w art. 36:

a) w ust. 1 wyrazy „w spółdzielnie kredytowe w rozumieniu dekretu niniejszego” zastępuje się wyrazami „na gminne kasy spółdzielcze”.

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2 Minister Finansów ustali na wniosek Banku Rolnego, które spółdzielnie kredytowe ulegną przekształceniu, a które likwidacji, oraz określi termin przekształcenia bądź likwidacji. Minister Finansów może na wniosek Banku Rolnego zarządzić przekształcenie kilku spółdzielni kredytowych na jedną gminną kasę spółdzielczą, jeżeli względy gospodarcze za tym przemawiają.”

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dotychczasowe statuty spółdzielni kredytowych, przeznaczonych przez Ministra Finansów do przekształcenia, zastępuje się z mocy prawa przez statut wzorcowy dla gminnych kas spółdzielczych.”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gminne kasy spółdzielcze, powstałe z przekształcenia spółdzielni kredytowych, łączą rachunki „stare”, „okupacyjny” i „polski”. Zaspokojenie wierzycieli z rachunków „starego” i „okupacyjnego” następuje według zasad, zawartych w art. 14, 15, 17, 18, 20—22 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych. Czynności, do których wykonania powyższymi przepisami powołany jest likwidator, wykonywać będą gminne kasy spółdzielcze, a czynności Naczelnego Likwidatora — Bank Rolny. Przewidziane w powołanych przepisach ogłoszenia w Monitorze Polskim zastępuje się obwieszczeniami w lokalu właściwej terenowo rady narodowej oraz w lokalu gminnej kasy spółdzielczej. Wierzytelności, nie zgłoszone w terminie, określonym w art. 14 ust. 3 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych, nie będą zaspokojone.”

e) w ust. 6 dodaje się po słowach „z późniejszymi zmianami” następujące zdanie: „Do czasu przekształcenia lub likwidacji spółdzielni kredytowych funkcje ich centrali organizacyjnej, finansowej i rewizyjnej pełni Bank Rolny.”

38) w art. 37 skreśla się ust. 2,

39) po art. 37 dodaje się nowe art. 37a i 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. Rada Ministrów może wyłączyć poszczególne instytucje bankowe spod działania przepisów niniejszego dekretu, stawiając je jednocześnie w stan likwidacji i określając warunki i tryb likwidacji.

„Art. 37b. W przypadkach gospodarczo uzasadnio-

nych Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w drodze zarządzenia nakazać całkowite lub częściowe przejęcie agend jednej z instytucji bankowych, przez jedną lub kilka instytucji bankowych, określając jednocześnie warunki i tryb przejęcia.

40) w art. 38 ust. 2 skreśla się wyrazy: „przed terminami, wynikającymi z art. 19 dekretu niniejszego”.

Art. 2. Bank, który na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej przejął wraz z agendami oraz aktywami i pasywami również fundusze własne spółdzielni i jej fundusz udziałowy, może wypłacić udziały w całości lub części członkom spółdzielni nie wcześniej, niż po upływie dwóch miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile do tego czasu nie zostaną zgłoszone przez bank lub banki przejmujące roszczenia z tytułu strat, poniesionych przy likwidacji przejętych aktywów spółdzielni. Ustalenie poniesionych strat z tego tytułu oraz użycie przejętych funduszy własnych spółdzielni i funduszu udziałowego na pokrycie tych strat wymagają zatwierdzenia Ministra Finansów.

Art. 3. Ilekroć w dekreście z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej użyto wyrazów „Minister Skarbu” bądź „Ministerstwo Skarbu”, zastępuje się je

wyrazami „Minister Finansów” bądź „Ministerstwo Finansów” w odpowiednim przypadku.

Art. 4. 1. Minister Finansów określa w drodze zarządzenia instytucje bankowe, które przejmą agendy oraz aktywa i pasywa Banku Rzemiosła i Handlu, powołanego dekretem z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej. Przejęcie agend odbywa się z zachowaniem przepisów art. 28 ust. 4 oraz art. 29 dekretu.

2. Do czasu wydania zarządzenia, przewidzianego w ust. 1, Bank Rzemiosła i Handlu prowadzi swoją działalność w zakresie ustalonym przez Ministra Finansów.

Art. 5. Upoważnia się Ministra Finansów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej z uwzględnieniem zmian, dokonanych do dnia ogłoszenia jednolitego tekstu z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 6. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Finansów.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*